

Biroul permanent al Senatului

L. 273 / 10.11.2021

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri, disciplină,
imunități și validări

Comisia economică, industriei și servicii

Nr. XIX/122/2021

Nr. XX/ 494/2021

RAPORT COMUN

asupra Legii pentru modificarea și completarea
Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 (L273/2020),
ca urmare a cererii de reexaminare a Președintelui României

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, și în conformitate cu prevederile art. 70 și art. 154 din Regulamentul Senatului în vigoare, republicat, cu modificările ulterioare, **Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia economică, industriei și servicii, prin adresa nr. L273/2020**, au fost sesizate de Biroul permanent al Senatului în vederea dezbaterii și elaborării **raportului comun** asupra **Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007**, ca urmare a *Cererii de reexaminare a Președintelui României*.

Urmare a hotărârii Biroului permanent din data de 19 aprilie 2021, **Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări** a reexaminat în mai multe ședințe **Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 (L273/2020)**, analizând toate *criticile* formulate de Președintele României în cererea de reexaminare, precum și *amendamentele* propuse de membrii Comisiei ca remedii legislative. În ședința din data de **26 mai 2021**, membrii Comisiei juridice au dezbătut amendamentele depuse de membrii Comisiei și au hotărât să adopte **cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți, un raport de admitere a legii reexaminată potrivit cererii de reexaminare, cu amendamente admise și un amendament respins.**

În ședința din data de **9 noiembrie 2021**, membrii **Comisiei economice, industriei și servicii** au reexaminat **Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 (L273/2020)** și *criticile* din cererea de reexaminare și au hotărât să adopte **cu majoritatea voturilor senatorilor**

prezenți, un raport de admitere a legii reexaminată potrivit cererii de reexaminare, cu amendamente admise și un amendament respins.

Prin cererea de reexaminare, Președintele României, *"fără a aduce în discuție aspectele care vizează oportunitatea deciziei Parlamentului de a acționa într-un mod sau altul în materie de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului"* a solicitat Parlamentului să reexamineze legea în scopul reglementării a unui ***"mecanism juridic de natură să ofere garanții suficiente"*** Statului Român cu privire la rezultatele urmărite prin lege, precum și ***norme clare și predictibile în privința procedurilor legale de repunere în situația anterioară*** care să asigure revenirea în proprietatea privată a Statului a terenurilor transferate cu încălcarea dispozițiilor exprese ale legii sau în privința cărora scopul avut în vedere de Legiuitor nu s-a realizat în termenul legal.

Toate criticile formulate în cererea de reexaminare vizează stabilirea unor **proceduri legale, interdicții și a unor sancțiuni civile care să ofere garanții solide Statului Român** pentru realizarea scopului legii, dar și pentru protejarea drepturilor sale asupra bunurilor din domeniul privat care trebuie să revină în proprietatea sa, în condițiile legii.

Cu prilejul reexaminării legii transmise Parlamentului, **comisiile raportoare** au avut în vedere și considerentele **Deciziei Curții Constituționale nr.139 din 3 martie 2021** (Dosar nr.1419A/2020), care, în urma controlului de constituționalitate *a priori*, a constatat că **legea în cauză este constituțională**. Întrucât reexaminarea legii nu poate avea ca obiect aspecte care deja au fost verificate de Curtea Constituțională ca soluții legislative conforme cu Constituția, comisiile au analizat și din această perspectivă, conținutul amendamentelor.

Legea pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 vizează, în principal, transmiterea cu titlu gratuit în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României (CCIR) a terenurilor **proprietate privată** a statului **aflate în folosința gratuită** a CCIR la data intrării în vigoare a legii și care nu sunt revendicate. Legea prevede expres că aceasta transmitere se realizează în vederea **desfășurării exclusiv a activității specifice CCIR cu caracter de continuitate**.

În mod corelativ și circumstanțiat scopului legii sus menționat, **prin lege se modifică și completează sfera atribuțiilor principale ale Camerei de Comerț și Industrie a României** modificându-se atribuția de la art. 28 alin. (2) litera (d) astfel: *"are și poate constitui societăți și orice alte forme de asociere economică necesare desfășurării activității specifice, cum sunt, dar fără a fi limitative, cele pentru organizarea de târguri și expoziții, pentru publicitate și reclamă comercială, protecția proprietății intelectuale și orice alte activități și prestări de servicii în folosul comunității de afaceri,*

inclusiv pentru implicarea în realizarea de proiecte de dezvoltare urbană durabilă menite să susțină mediul de afaceri".

Prin Cererea de reexaminare, Președintele României a solicitat Parlamentului reexaminarea legii înainte de promulgare sub următoarele **aspecte**:

1. Identificarea unor garanții care să aibă în vedere scopul legii, respectiv transferul dreptului de proprietate cu titlu gratuit asupra terenurilor în favoarea CCIR. Astfel, garanțiile trebuie să privească nu doar interdicțiile temporare cu efect asiguratoriu, cât și scopul legii menționat la art. III alin (1) din lege constând în *"punerea în aplicare a proiectului de dezvoltare"*.

Cererea de reexaminare:

*"constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor **garanții legitime** pentru aducerea la îndeplinire a **finalității urmărite prin transferul de proprietate - nu sunt suficiente pentru asigurarea punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare.***

*"Pe cale de consecință, fără a aduce în discuție aspectele care vizează oportunitatea deciziei de a acționa într-un mod sau altul în materie de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului, considerăm că **rămâne în sarcina legiuitorului obligația ca, în momentul în care stabilește că transferul de proprietate supus discuției reprezintă o direcție de dezvoltare socio-economică adecvată, să reglementeze prin lege și un mecanism juridic de natură să ofere garanții suficiente cu privire la rezultatele urmărite.***

Scopul legii constând în transferul gratuit al unor terenuri din proprietatea privată a statului în proprietatea CCIR pentru realizarea unor proiecte de dezvoltare a fost descris de inițiatori prin *Expunerea de motive* a legii:

*"Camera de Comerț și Industrie a României nu poate valorifica dreptul său de folosință gratuită **în vederea demarării obiectivelor investiționale propuse**, întrucât se impune, în acest scop, existența dreptului de proprietate asupra terenurilor vizate și destinate desfășurării activităților corespunzătoare".*

Legea a fost verificată sub aspectul scopului acesteia în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* realizat de Curtea Constituțională **prin Decizia nr.139/2021**, iar la considerentele 80 și 101, Curtea a confirmat că scopul transferului dreptului de proprietate este conform prevederilor constituționale și se raportează direct la *prevederile art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 335/2007, astfel cum este modificat prin art. I pct. 1 din legea sesizată:*

*"101. Cu privire la **scopul transmiterii dreptului de proprietate privată a statului către Camera de Comerț și Industrie a României**, Curtea reține că aceasta se*

realizează în vederea desfășurării exclusive a activității specifice cu caracter de continuitate a acesteia, respectiv sprijinirea și apărarea intereselor generale ale comunității de afaceri din România. promovarea și dezvoltarea industriei, comerțului, serviciilor și agriculturii, în concordanță cu cerințele economiei de piață [art. 24 alin. (1) din Legea nr. 335/2007], a desfășurării activității specifice, cum sunt, dar fără a fi limitative, cele pentru organizarea de târguri și expoziții, pentru publicitate-și-reclamă comercială, protecția proprietății intelectuale și orice alte activități și prestări de servicii în folosul comunității de afaceri, inclusiv pentru implicarea în realizarea de proiecte de dezvoltare urbană durabilă menite să susțină mediul de afaceri [art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 335/2007, astfel cum este modificat prin art. 1 pct. 1 din legea criticată]."

Membrii comisiilor au verificat și claritatea normei privind identificarea beneficiarului acesta fiind Camera de Comerț și Industrie a României, denumită în continuare Camera Națională conform art.1 alin.(2) lit. b) din Legea nr. 335/2007. Legea exclude din categoria beneficiarilor atât camerele de comerț județene și camera municipiului București, denumite în continuare camere județene, precum și camerele de comerț bilaterale, iar Camera de Comerț și Industrie a României este beneficiar în măsura în care deține folosința gratuită a terenurilor ce fac obiectul transferului dreptului de proprietate, la data intrării în vigoare a legii.

În considerarea criticii din cererea de reexaminare, membrii comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți amendamentul propus pentru art. III alin. (1) menționat în Anexa 1, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare completarea alin. (1) al art. III cu **scopul realizării în termen de maxim 40 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate, de proiecte de dezvoltare urbană durabilă pe terenurile transmise în proprietate, menite să susțină mediul de afaceri ca o garanție suplimentară cerută prin cererea de reexaminare, pentru transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor.**

2. Conform cererii de reexaminare, trebuie stabilit clar care este natura juridică și obiectul hotărârii de guvern care se adoptă în baza legii, care este actul juridic prin care se realizează transferul efectiv al dreptului de proprietate cu titlu gratuit asupra terenurilor. Totodată, Președintele României solicită titularului actual al dreptului de proprietate privată (respectiv al dreptului de dispoziție) o **atitudine prudentială:**

"Față de acest context legislativ și având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională, considerăm însă că, deși statul este liber să dispună de proprietatea sa privată, inclusiv prin transmiterea cu titlu gratuit ca orice alt titular al dreptului de proprietate privată, exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate privată a statului impune din partea autorităților ce dețin prerogativa dispoziției cu privire la acest drept o diligență sporită față de cea a unui proprietar de drept privat obișnuit. "

Astfel, pentru a da curs cererii de reexaminare, întrucât Parlamentul dispune prin lege ca transferul dreptului de proprietate să aibă loc cu *titlu gratuit*, trebuie stabilit în sarcina Guvernului, obligația de verificare a îndeplinirii condițiilor legale de la art. III alin. (1) și de emitere a hotărârii de guvern prin care să aducă la îndeplinire voința Parlamentului. Prin hotărârea de guvern adoptată după verificarea îndeplinirii condițiilor legale, se transmite efectiv, cu titlu gratuit, dreptul de proprietate asupra terenurilor de la alin. (1). Hotărârea de guvern se adopta în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, la inițiativa Secretariatului General al Guvernului.

Cererea de reexaminare face trimitere și la Decizia CCR nr. 139/2021 care precizează expres că terenurile se transmit în proprietate în temeiul legii:

"Terenurile ce fac obiectul legii urmează să fie transmise cu titlu gratuit, în temeiul art. III alin. (1), în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României (Camera Națională) (...). Operațiunea de predare efectivă va fi realizată potrivit alin. (3) al art. III din legea criticată, cu indicarea elementelor de identificare a bunurilor imobile care se transmit în temeiul art. III alin. (1)."

Membrii comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți amendamentul propus pentru art. III alin. (3) menționat în Anexa 1, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare.

3. O altă critică din Cererea de reexaminare privește **nulitatea absolută a hotărârii de guvern având ca obiect transmiterea dreptului de proprietate:**

"Pe de altă parte, precaritatea normei de la art. III alin. (5) mai ridică o problemă din perspectiva alegerii sancțiunii civile aplicabile. Alegerea nulității absolute ca sancțiune de drept civil aplicabilă „hotărârii de transmitere a proprietății” este de natură să sporească confuzia și să permită interpretarea că legiuitorul a avut în vedere hotărârea CCIR (deși prin aceasta nu are loc o veritabilă transmitere de proprietate) de încălcare a uneia dintre cele trei interdicții, iar nu hotărârea de Guvern prevăzută la art. III alin. (3). Aceasta întrucât cauzele nulității sunt întotdeauna contemporane momentului încheierii actului juridic."

Cererea de reexaminare face referire și la considerentul 89 (raportat la 87) din Decizia CCR nr. 139/2021:

"87 (...) Așadar, pentru realizarea transferului dreptului de proprietate, art. III alin. (1) al legii criticate prevede trei condiții cumulative, respectiv;

- *terenurile trebuie să fie în proprietatea privată a statului,*
- *terenurile să fie în folosința gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României și*
- *terenurile să nu fie revendicate.*

89. Curtea nu poate reține nici această susținere, deoarece prevederile art III alin. (1)-(3) din legea criticată privesc ipoteza în care pentru terenurile în discuție există

cereri de restituire nesoluționate sau acestea sunt revendicate, situație în care hotărârea Guvernului emisă cu nesocotirea acestor condiții stabilite de lege, după caz, este lovită de nulitate absolută, totală sau parțială, în funcție de situația juridică a fiecărui teren predai beneficiarului măsurii, cu consecința repunerii în situația anterioară."

Întrucât Parlamentul nu are posibilitatea de a verifica la data adoptării legii, situația juridică a terenurilor, iar legea nu identifică în concret terenurile transferate (acestea sunt doar identificabile ulterior prin HG), **revine această obligație legală Guvernului, respectiv să verifice îndeplinirea condițiilor legale și să identifice fiecare teren supus transferului.** Pentru a **garanta** respectarea condițiilor stabilite de legiuitor la alin. (1) se **impune sancțiunea nulității absolute a hotărârii de guvern** prin care ar fi transferate terenuri care nu îndeplinesc condițiile de la alin. (1) și (2).

Membrii **comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți** amendamentul propus pentru art. III alin. (4) **menționat în Anexa 1**, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare.

4. Prin cererea de reexaminare se solicită ca **inalienabilitatea temporară a terenurilor transmise în baza legii să privească orice act de înstrăinare inter vivos**, nu doar contractele de vânzare cumpărare.

"constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor garanții legitime pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul de proprietate - nu sunt suficiente pentru asigurarea punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare.

Cererea de reexaminare impune din partea Parlamentului **o analiză cu atât mai riguroasă, astfel încât activitatea de administrare a proprietății private a statului să fie una diligentă, judicioasă, conformă interesului public general, să respecte normele legale în vigoare și să nu fie ea însăși generatoare de prejudicii.**

Dacă s-ar menține doar interdicția de vânzare, s-ar crea premise pentru o prejudiciere ulterioară a statului prin alte acte juridice de înstrăinare a proprietății care nu au fost interzise (*de exemplu : donație, schimb imobiliar, aport in natura la capitalul unui terț -pers jur, dare în plata*) făcând imposibilă revenirea ulterioară în proprietatea statului a terenurilor înstrăinate altfel decât prin vânzare, ceea ce ar reprezenta o **situație generatoare de prejudicii** dintre cele menționate de Președintele României în cererea de reexaminare.

Decizia CCR (la considerentul 89) invocat în cererea de reexaminare menționează:

89. .... In ceea ce privește situația normativă a alin. (4) al art. III, aceasta privește o altă ipoteză, respectiv a încălcării interdicției de vânzare/ipotecare a terenurilor sau de schimbare a destinației acestora stabilite conform alin. (1) al aceluiași articol, astfel încât nulitatea absolută vizează actul Camerei de Comerț și Industrie a României.

prin care au fost încălcate aceste interdicții, și nu vizează hotărârea Guvernului prin care a fost predat bunul conform art. III alin. (3) din lege.

119. Curtea retine că art. III alin. (1) și (4) din legea criticată prevede o transmitere gratuită sub condiție, în sensul că stabilește interdicții de vânzare, de ipotecare sau de schimbare a destinației terenurilor (transferul se realizează cu scopul ca terenurile să fie folosite exclusiv pentru desfășurarea activității specifice cu caracter de continuitate a Camerei de Comerț și Industrie a României) pe o perioadă de 49 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate, sub sancțiunea nulității absolute a hotărârii de predare a proprietății și a repunerii în situația anterioară, potrivit alin (5) al aceluiași articol. Legea a reglementat aceste interdicții drept garanții pentru ducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul realizat. Aceste garanții păstrează un just echilibru între interesul urmărit de legiuitor și cel al entității beneficiare a dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea reține că interdicția de vânzare reprezintă o limitare temporară a atributului de dispoziție asupra bunului, întrucât constă în interzicerea transmiterii proprietății asupra terenurilor (art. 551 pct. I din Codul civil), iar interdicția de ipotecare, precum și interdicția de schimbare a destinației terenurilor transmise reprezintă limitări temporare ale atributului de folosință în considerarea scopului urmărit de legiuitor. Prin urmare, aceste limitări nu afectează substanța dreptului de proprietate al beneficiarului fiind constituite pe o perioadă limitată de timp de 49 de ani, astfel încât acesta poate exercita atât atribuțiile dreptului de proprietate, potrivit legii, cât și drepturile reale prevăzute de art. 551 din Codul civil care nu intră sub incidența interdicțiilor stabilite prin lege, precum și celelalte operațiuni juridice compatibile cu legea criticată și legislația în materie.

Membrii comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți amendamentul propus pentru art. III alin. (5) menționat în Anexa 1, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare și în acord cu considerentele Deciziei CCR (119):

5. Prin Cererea de reexaminare se solicită stabilirea sancțiunii pentru încălcarea interdicțiilor legale, dar și a sancțiunii pentru nerealizarea scopului legii în termenul legal stabilit și clarificarea regimului juridic și al efectelor acestor sancțiuni pentru a garanta repunerea în situația anterioară și revenirea terenurilor în proprietatea privată a statului.

- “constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor garanții legitime pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul de proprietate - nu sunt suficiente pentru asigurarea punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare.”

- „Pe cale de consecință, fără a aduce în discuție aspectele care vizează oportunitatea deciziei de a acționa într-un mod sau altul în materie de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului, considerăm că **rămâne în sarcina legiuitorului obligația** ca, în momentul în care stabilește că transferul de proprietate supus discuției reprezintă o direcție de dezvoltare socio-economică adecvată, **să reglementeze prin lege și un mecanism juridic de natură să ofere garanții suficiente cu privire la rezultatele urmărite.**”
- „Așadar, nulitatea absolută a „hotărârii de transmitere a proprietății” nu are cum să intervină ca sancțiune civilă pentru încălcarea fiecăreia dintre interdicții prin hotărâre a CCIR. Întrucât nu în toate cele trei ipoteze enumerate la art. III alin. (4) din legea supusă reexaminării operează o transmitere a proprietății.”
- „este posibil ca legiuitorul să fi avut în vedere transmiterea dreptului de proprietate privată din patrimoniul statului în patrimoniul CCIR prin hotărârea de Guvern prevăzută la art. III alin. (3).”
- „Sintagma „repunere în situația anterioară”, din cuprinsul art. III alin. (5), ridică - la rândul ei - o serie de probleme din perspectiva clarității normei”
- „prin raportare la același par. 89 din Decizia nr. 139/2021. dacă am avea în vedere în toate cazurile hotărârea CCIR, atunci repunerea în situația anterioară încălcării oricăreia dintre cele trei interdicții ar presupune doar înlăturarea interdicției și menținerea, în continuare, a dreptului de proprietate privată în patrimoniul CCIR. Această perspectivă anulează însă orice idee de garanție necesară și suficientă de valorificare a potențialului economic al acestor terenuri pentru aducerea la îndeplinire a scopului urmărit.”

Prin urmare, potrivit cererii de reexaminare, nu e suficientă doar anularea actelor juridice de vânzare sau de ipoteca sau de schimbare destinație, **trebuie întoarse terenurile în proprietatea statului «ca efect al unei sancțiuni civile aplicabile pentru încălcarea unor interdicții legale, așa cum ar fi firesc, aspect ce ar da consistență ideii de garanție necesară și suficientă de valorificare a potențialului economic al acestor terenuri pentru aducerea la îndeplinire a scopului urmărit»**

- "sancțiunea civilă ar fi trebuit să fie revocarea, iar nu nulitatea, fie ea și absolută. Revocarea presupune întotdeauna cauze ulterioare încheierii actului juridic și un act juridic valabil încheiat, pe când de esența nulității este nerespectarea unei condiții de validitate la momentul încheierii actului juridic. **In plus, revocarea este specifică liberalităților.** Or, este evident faptul că

încălcarea interdicției de vânzare, a interdicției de ipotecare sau schimbarea destinației ar reprezenta cauze ulterioare emiterii hotărârii de transmitere a proprietății, **de natură a atrage revocarea liberalității**, iar nu nulitatea absolută a acesteia. ”

Cu privire la natura sancțiunilor stabilite de lege s-a pronunțat și Curtea Constituțională în decizia sus menționată :

“119. Curtea reține că art. III alin. (1) și (4) din legea criticată prevede o transmitere gratuită sub condiție, în sensul că stabilește interdicții de vânzare, de ipotecare sau de schimbare a destinației terenurilor (transferul se realizează cu scopul ca terenurile să fie folosite exclusiv pentru desfășurarea activității specifice cu caracter de continuitate a Camerei de Comerț și Industrie a României)... **Legea a reglementat aceste interdicții drept garanții pentru ducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul realizat.**

Aceste garanții păstrează un just echilibru între interesul urmărit de legiuitor și cel al entității beneficiare a dreptului de proprietate.”

“120. Așadar, transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege, în condițiile art. 44, 47 și 135 din Constituție, având în vedere obligația constituțională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție, sub condiția reglementării unor garanții necesare și suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit.”

Membrii **comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți** amendamentul propus pentru art. III alin. (6) **menționat în Anexa 1**, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare și în acord cu considerentele Deciziei CCR (119, 120).

6. Prin cererea de reexaminare s-a solicitat includerea unor norme de referință aplicabile procedurii de repunere în situația anterioară:

- **“Totodată, în aceeași idee a existenței unei garanții necesare și suficiente, considerăm că procedura de repunere în situația anterioară ar fi trebuit dezvoltată fie cu prevederi exprese care să permită ușor identificarea titularului sau titularilor acțiunii civile, instanței competente, termenelor procedurale, căilor de atac, fie cu o normă de trimitere la o procedură de drept comun.”**

Membrii **comisiilor au adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți** amendamentul propus pentru art. III alin. (7) **menționat în Anexa 1**, ca remediu legislativ la critica din cererea de reexaminare.

Pe parcursul ședințelor din data de 26 mai 2021, respectiv din data de 9 noiembrie 2021, membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și respectiv cei ai Comisiei economice, industriei și servicii au hotărât cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți, să admită Cererea de reexaminare și să adopte un raport comun de admitere asupra legii, cu amendamente admise, cuprinse în anexa nr. 1, și amendamente respinse, cuprinse în anexa nr. 2, care fac parte integrantă din prezentul raport.

În raport cu obiectul de reglementare, legea aflată în procedura reexaminării, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, și înregistrată cu adresa L273/2020 face parte din categoria **legilor organice** și urmează a fi luată în dezbatere și adoptare de plenul Senatului în conformitate cu prevederile art.76 alin.(1) din Legea fundamentală.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și ale art.92 alin.(7), pct.2 din Regulamentul Senatului în vigoare, Senatul este **prima Camera sesizată**.

~~Președinte,~~

Presedinte.

Senator ~~Laura-Juliana~~ Scântei

Senator Silvia-Monica Dinică

Secretar,

Secretar,

Senator Laura-Mihaela Fulgeanu Moagher

Senator Dănuț Bica

Amendamente admise la
Lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007
– Cererea de reexaminare a Președintelui României -
(L273/2020)

Nr. crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente admise (ca urmare a Cererii de reexaminare a Președintelui României)	Motivare/ observații (inițiator amendamente)
1.	<p>Art. III. — (1) Terenurile proprietate privată a statului transmise în folosința gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României până la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu sunt revendicate, se transmit cu titlu gratuit în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României, în vederea desfășurării exclusiv a activității specifice cu caracter de continuitate.</p>	<p>Art. III. — (1) Terenurile proprietate privată a statului transmise în folosința gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României până la data intrării în vigoare a prezentei legi și care nu sunt revendicate, se transmit cu titlu gratuit în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României, în scopul desfășurării exclusiv a activității specifice cu caracter de continuitate și al realizării în termen de maxim 40 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate, de proiecte de dezvoltare urbană durabilă pe terenurile respective, menite să susțină mediul de afaceri.</p> <p>(senator Daniel Fenechiu)</p>	<p>* Prin cererea de reexaminare se are în vedere scopul/finalitatea transferului dreptului de proprietate cu titlu gratuit asupra terenurilor în favoarea CCIR. Garanțiile trebuie să privească nu doar interdicțiile temporare cu efect asiguratoriu, cât și scopul/finalitatea legii menționată la art. III alin (1) reprezentat de “punerea în aplicare a proiectului de dezvoltare » :</p> <ul style="list-style-type: none"> ● “constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor garanții legitime pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul de

*proprietate - nu sunt
suficiente pentru asigurarea
punerii în aplicare a
proiectului de dezvoltare.*

- *“Pe cale de consecință, fără a aduce în discuție aspectele care vizează oportunitatea deciziei de a acționa într-un mod sau altul în materie de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului, considerăm că rămâne în sarcina legiuitorului obligația ca, în momentul în care stabilește că transferul de proprietate supus discuției reprezintă o direcție de dezvoltare socio-economică adecvată, să reglementeze prin lege și un mecanism juridic de natură să ofere garanții suficiente cu privire la rezultatele urmărite.”*

** CCR prin Decizia 139/2020 (considerentele 80 și 101) a confirmat că scopul transferului dreptului de proprietate prin inițiativă se raportează direct la **art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 335/2007, astfel cum este modificat prin art. I pct. 1 din proiectul de lege:**

“101. Cu privire la scopul transmiterii dreptului de

proprietate privată a statului către Camera de Comerț și Industrie a României, Curtea reține că aceasta se realizează în vederea desfășurării exclusive a activității specifice cu caracter de continuitate a acesteia, respectiv sprijinirea și apărarea intereselor generale ale comunității de afaceri din România, promovarea și dezvoltarea industriei, comerțului, serviciilor și agriculturii, în concordanță cu cerințele economiei de piață [art. 24 alin. (1) din Legea nr. 335/2007], a desfășurării activității specifice, cum sunt, dar fără a fi limitative, cele pentru organizarea de târguri și expoziții, pentru publicitate și reclamă comercială, protecția proprietății intelectuale și orice alte activități și prestări de servicii în folosul comunității de afaceri, inclusiv pentru implicarea în realizarea de proiecte de dezvoltare urbană durabilă menite să susțină mediul de afaceri [art. 28 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 335/2007, astfel cum este modificat prin art. 1 pct. 1 din legea criticată].

*** Scopul reprezentat de realizarea unor proiecte de dezvoltare a fost avut în vedere și de inițiatori prin expunerea de motive :

“Camera de Comerț și Industrie a

României nu poate valorifica dreptul său de folosință gratuită în vederea demarării obiectivelor investiționale propuse, întrucât se impune, în acest scop, existența dreptului de proprietate asupra terenurilor vizate și destinate desfășurării activităților corespunzătoare“.

Prin urmare se impune ca remediu legislativ cf cererii de reexaminare completarea alin. (1) cu **scopul realizării în termen de maxim 40 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate, de proiecte de dezvoltare urbană durabilă pe terenurile transmise în proprietate, menite să susțină mediul de afaceri – garanție suplimentara ceruta pentru transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor.**

Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.

2.	(2) În cazul terenurilor menționate la alin. (1) pentru care există cereri de restituire în curs de soluționare, transmiterea cu titlu gratuit a dreptului de proprietate către Camera de Comerț și Industrie a României se face numai după clarificarea regimului lor juridic.	Nemodificat	
----	---	-------------	--

3.	<p>(3) Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, emite, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, hotărârea ~~prin care se transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate pentru~~ terenurile prevăzute la alin. (1) și, respectiv, în termen de 30 de zile de la data soluționării definitive a cererilor de revendicare, pentru terenurile prevăzute la alin. (2).</p>	<p>(3) Guvernul României, la inițiativa Secretariatului General al Guvernului, verifică îndeplinirea condițiilor legale prevăzute la alin. (1) și (2) și adoptă hotărârea prin care se transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate asupra terenurilor prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Pentru terenurile prevăzute la alin. (2), termenul de 30 de zile curge de la data soluționării definitive a cererilor de revendicare. <i>(senator Daniel Fenechiu)</i></p>	<p>--Conform cererii de reexaminare, trebuie stabilit clar care este natura juridica si obiectul hotararii de guvern.</p> <p>-Totodată, Președintele României impune titularului dreptului de proprietate privată (drept de dispozitie) o atitudine prudentială:</p> <p><i>Față de acest context legislativ și având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională, considerăm însă că, deși statul este liber să dispună de proprietatea sa privată, inclusiv prin transmiterea cu titlu gratuit ca orice alt titular al dreptului de proprietate privată, exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate privată a statului impune din partea autorităților ce dețin prerogativa dispoziției cu privire la acest drept o diligență sporită față de cea a unui proprietar de drept privat obișnuit.</i></p> <p>Astfel, pentru a da curs cererii de reexaminare, întrucat Parlamentul a dispus prin lege ca transferul dreptului de proprietate să aibă loc cu titlu gratuit, Guvernul, ca titular al dreptului de dispozitie si al obligației de diligență, trebuie să verifice îndeplinirea condițiilor legale de la alin. (1) si să aducă la îndeplinire</p>
----	--	--	---

voința Parlamentului prin adoptarea actului administrativ – HG prin care se transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate asupra terenurilor de la alin. (1). Hotărârea de guvern se adopta în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii, la inițiativa SGG.

Cererea de reexaminare face trimitere și la Decizia CCR nr. 139/2021 care precizează expres că terenurile se transmit în proprietate **în temeiul legii**:

Terenurile ce fac obiectul legii urmează să fie transmise cu titlu gratuit, în temeiul art. III alin. (1), în proprietatea Camerei de Comerț și Industrie a României (Camera Națională) (...). Operațiunea de predare efectivă va fi realizată potrivit alin. (3) al art. III din legea criticată, cu indicarea elementelor de identificare a bunurilor imobile care se transmit în temeiul art. III alin. (1).

Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.

4.	<p>(4) Terenurile dobândite de Camera de Comerț și Industrie a României în condițiile prezentei legi nu pot fi vândute/ipotecate și nu li se poate schimba destinația stabilită conform alin. (1) timp de 49 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate.</p>	<p>(4) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2) atrage nulitatea absolută, totală sau parțială, a hotărârii de guvern adoptate în condițiile alin. (3) și repunerea în situația anterioară, cu consecința revenirii în proprietatea privată a statului a terenurilor care nu îndeplinesc condițiile legale pentru a fi transmise cu titlu gratuit în baza prezentei legi. <i>(senator Daniel Fenechiu)</i></p>	<p>Alin. 4 din proiect se reformuleaza si devine alin. (6)</p> <p>La alin. (4) se soluționează o altă critică din Cererea de reexaminare privind nulitatea absoluta a hotărârii de guvern având ca obiect transmiterea dreptului de proprietate:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>Pe de altă parte, precaritatea normei de la art. III alin. (5) mai ridică o problemă din perspectiva alegerii sancțiunii civile aplicabile. Alegerea nulității absolute ca sancțiune de drept civil aplicabilă „hotărârii de transmitere a proprietății” este de natură să sporească confuzia și să permită interpretarea că legiuitorul a avut în vedere hotărârea CCIR (deși prin aceasta nu are loc o veritabilă transmitere de proprietate) de încălcare a uneia dintre cele trei interdicții, iar nu hotărârea de Guvern prevăzută la art. III alin. (3). Aceasta întrucât cauzele nulității sunt întotdeauna contemporane momentului încheierii actului juridic.</i> <p>Cererea de reexaminare face referire</p>
----	---	---	---

si la considerentul 89 (raportat la 87) din decizia CCR 139/2020:

87 ....Așadar, pentru realizarea transferului dreptului de proprietate, art. III alin. (1) al legii criticate prevede trei condiții cumulative, respectiv:

- terenurile trebuie să fie în proprietatea privată a statului,
- terenurile să fie în folosința gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României și
- terenurile să nu fie revendicate.

89. Curtea nu poate reține nici această susținere, deoarece prevederile art. III alin. (1)-(3) din legea criticată privesc ipoteza în care pentru terenurile în discuție există cereri de restituire nesoluționate sau acestea sunt revendicate, **situație în care hotărârea Guvernului emisă cu nesocotirea acestor condiții stabilite de lege, după caz, este lovită de nulitate absolută, totală sau parțială, în funcție de situația juridică a fiecărui teren predat beneficiarului măsurii, cu consecința repunerii în situația anterioară.**

Întrucat prin lege nu se verifica situatia juridica a terenurilor si nici nu se identifica terenurile transferate

			<p>(acestea sunt doar identificabile ulterior prin HG), revine obligatia legala Guvernului, prin SGG sa verifice conform alin. (3) indeplinirea conditiilor legale si sa identifice fiecare teren supus transferului.</p> <p>Pentru a garanta respectarea conditiilor stabilite de legiuitor la alin. (1) se impune sanctiunea nulității absolute a HG prin care ar fi transferate terenuri care nu îndeplinesc conditiile de la alin. (1) si (2).</p> <p><i>Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.</i></p>
5.	<p>(4) Terenurile dobândite de Camera de Comerț și Industrie a României în condițiile prezentei legi nu pot fi ~~vândute~~/ipotecate și nu li se poate schimba destinația stabilită conform alin. (1) timp de 49 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate.</p>	<p>(5) Fără a aduce atingere posibilității de constituire și de exercitare a celorlalte drepturi reale prevăzute de art. 551 din Codul civil necesare realizării scopului menționat la alin. (1), dreptul de proprietate prevăzut la art. 551 pct. (1) din Codul civil dobândit de Camera de Comerț și Industrie a României în condițiile prezentei legi, asupra terenurilor prevăzute la alin. (1), nu poate fi vândut, donat, adus ca aport la capitalul social al unei societăți comerciale sau dat în plată pentru stingerea unor obligații și nu fi ipotecat timp de 49 de ani de la data dobândirii, iar destinația terenurilor stabilită conform alin. (1) nu poate fi schimbată în același termen, sub sancțiunea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare, de</p>	<p>Se impune ca remediu legislativ ca inalienabilitatea temporară a terenurilor transmise in baza legii să privească orice act de înstrăinare inter vivos, nu doar contractele de vânzare cumpărare.</p> <p>Cererea de reexaminare prevede:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ... constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor garanții legitime pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul de proprietate - nu sunt suficiente

ipotecare sau de schimbare a destinației terenurilor.

(senator Daniel Fenechiu)

pentru asigurarea punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare.

--- impune din partea Parlamentului o analiză cu atât mai riguroasă, astfel încât activitatea de administrare a proprietății private a statului să fie una **diligentă, judicioasă, conformă interesului public general, să respecte normele legale în vigoare și să nu fie ea însăși generatoare de prejudicii.**

Or limitând interdicția doar la acte de vânzare, s-ar crea premise pentru o prejudiciere a statului prin alte acte juridice de înstrăinare a proprietății care nu au fost interzise (de exemplu : donație, schimb imobiliar, aport în natura la capitalul unui tert – pers jur, dare în plata) făcând imposibilă revenirea ulterioară în proprietatea statului a terenurilor înstrăinate altfel decât prin vânzare, pentru motivul prevăzut la alin. (6) în amendamente, ceea ce ar reprezenta o **situație generatoare de prejudicii dintre cele menționate de Presedintele României în cererea de reexaminare.**

Decizia CCR (consid 89) preluat în cererea de reexaminare:

89. .... În ceea ce privește situația normativă a alin. (4) al art. III,

aceasta privește o altă ipoteză, respectiv a încălcării interdicției de vânzare/ipotecare a terenurilor sau de schimbare a destinației acestora stabilite conform alin. (1) al aceluiași articol, astfel încât nulitatea absolută vizează actul Camerei de Comerț și Industrie a României, prin care au fost încălcate aceste interdicții, și nu vizează hotărârea Guvernului prin care a fost predat bunul conform art. III alin. (3) din lege.

119. Curtea reține că art. III alin. (1) și (4) din legea criticată prevede o transmitere gratuită sub condiție, în sensul că stabilește interdicții de vânzare, de ipotecare sau de schimbare a destinației terenurilor (transferul se realizează cu scopul ca terenurile să fie folosite exclusiv pentru desfășurarea activității specifice cu caracter de continuitate a Camerei de Comerț și Industrie a României) pe o perioadă de 49 de ani de la data dobândirii dreptului de proprietate, sub sancțiunea nulității absolute a hotărârii de predare a proprietății și a repunerii în situația anterioară, potrivit alin. (5) al aceluiași articol. Legea a reglementat aceste interdicții drept garanții pentru ducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul realizat. Aceste garanții păstrează un just echilibru între interesul urmărit de

legiuitor și cel al entității beneficiare a dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea reține că interdicția de vânzare reprezintă o limitare temporară a atributului de dispoziție asupra bunului, întrucât constă în interzicerea transmiterii proprietății asupra terenurilor (art. 551 pct. 1 din Codul civil), iar interdicția de ipotecare, precum și interdicția de schimbare a destinației terenurilor transmise reprezintă limitări temporare ale atributului de folosință în considerarea scopului urmărit de legiuitor. Prin urmare, aceste limitări nu afectează substanța dreptului de proprietate al beneficiarului, fiind constituite pe o perioadă limitată de timp de 49 de ani, astfel încât acesta poate exercita atât atribuțiile dreptului de proprietate, potrivit legii, cât și drepturile reale prevăzute de art. 551 din Codul civil care nu intră sub incidența interdicțiilor stabilite prin lege, precum și celelalte operațiuni juridice compatibile cu legea criticată și legislația în materie.

Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.

			<p>legiuitor și cel al entității beneficiare a dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea reține că <u>interdicția de vânzare reprezintă o limitare temporară a atributului de dispoziție asupra bunului, întrucât constă în interzicerea transmiterii proprietății asupra terenurilor</u> (art. 551 pct. 1 din Codul civil), iar <u>interdicția de ipotecare, precum și interdicția de schimbare a destinației terenurilor transmise reprezintă limitări temporare ale atributului de folosință în considerarea scopului urmărit de legiuitor</u>. Prin urmare, aceste limitări nu afectează substanța dreptului de proprietate al beneficiarului, fiind constituite pe o perioadă limitată de timp de 49 de ani, astfel încât acesta poate exercita atât atribuțiile dreptului de proprietate, potrivit legii, cât și drepturile reale prevăzute de art. 551 din Codul civil care nu intră sub incidența interdicțiilor stabilite prin lege, precum și celelalte operațiuni juridice compatibile cu legea criticată și legislația în materie.</p> <p><i>Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.</i></p>
6.	(5) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1)-(4) atrage nulitatea absolută a hotărârii de transmitere a proprietății și repunerea în situația anterioară.	(6) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) constând în nerealizarea de proiecte de dezvoltare urbană durabilă pe terenurile transmise în proprietate în baza prezentei legi	Prin Cererea de reexaminare se solicita expres stabilirea sancțiunii pentru încălcarea interdicțiilor legale dar și pentru nerealizarea scopului

în termenul prevăzut la alin. (1), precum și nerespectarea dispozițiilor alin. (5) se sancționează cu inexistența de drept, totală sau parțială, a hotărârii de transmitere cu titlu gratuit a dreptului de proprietate și repunerea în situația anterioară, cu consecința revenirii în proprietatea privată a statului, libere de orice drepturi constituite asupra lor, a terenurilor care nu au fost incluse într-un proiect de dezvoltare urbană durabilă sau cu privire la care nu au fost respectate oricare dintre interdicțiile menționate la alin. (5) anterior împlinirii termenului. În cel mult 30 zile de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (1) sau după caz, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de constatare a nulității actului juridic încheiat cu nerespectarea dispozițiilor alin.(5), Guvernul României, la inițiativa Secretariatului General al Guvernului, va adopta o hotărâre prin care va constata inexistența hotărârii de transmitere cu titlu gratuit a dreptului de proprietate în condițiile legii și va înscrie în inventarul bunurilor aparținând domeniului privat al statului terenurile revenite în proprietatea statului. Hotărârea de guvern emisă în temeiul alin. (6) poate fi atacată în condițiile legii.

(senator Daniel Fenechiu)

legii în termenul legal stabilit.

Astfel:

- ... constrângerile legislative deja stabilite prin art. III alin. (1) și (4) - ce se constituie în premisele unor garanții legitime pentru aducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul de proprietate - nu sunt suficiente pentru asigurarea punerii în aplicare a proiectului de dezvoltare.
- Pe cale de consecință, fără a aduce în discuție aspectele care vizează oportunitatea deciziei de a acționa într-un mod sau altul în materie de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului, considerăm că rămâne în sarcina legiuitorului obligația ca, în momentul în care stabilește că transferul de proprietate supus discuției reprezintă o direcție de dezvoltare socio-economică adecvată, să reglementeze prin lege și un mecanism juridic de natură să ofere garanții suficiente cu privire la rezultatele urmărite.

- -Așadar, nulitatea absolută a „hotărârii de transmitere a proprietății” nu are cum să intervină ca sancțiune civilă pentru încălcarea fiecăreia dintre interdicții prin hotărâre a CCIR, întrucât nu în toate cele trei ipoteze enumerate la art. III alin. (4) din legea supusă reexaminării operează o transmitere a proprietății.
- - este posibil ca legiuitorul să fi avut în vedere transmiterea dreptului de proprietate privată din patrimoniul statului în patrimoniul CCIR prin hotărârea de Guvern prevăzută la art. III alin. (3).
- Sintagma „repunere în situația anterioară”, din cuprinsul art. III alin. (5), ridică - la rândul ei - o serie de probleme din perspectiva clarității normei
- prin raportare la același par. 89 din Decizia nr. 139/2021, dacă am avea în vedere în toate cazurile hotărârea CCIR, atunci repunerea în situația anterioară încălcării oricăreia dintre cele trei interdicții ar presupune doar

înlăturarea interdicției și
menținerea, în continuare, a
dreptului de proprietate
privată în patrimoniul CCIR.
Această perspectivă anulează
însă orice idee de garanție
necesară și suficientă de
valorificare a potențialului
economic al acestor terenuri
pentru aducerea la îndeplinire
a scopului urmărit

Prin urmare, potrivit cererii de reexaminare, nu e suficientă doar anularea actelor juridice de vânzare sau de ipoteca sau de schimbare destinație, trebuie întoarse terenurile în proprietatea statului «ca efect al unei sancțiuni civile aplicabile pentru încălcarea unor interdicții legale, așa cum ar fi firesc, aspect ce ar da consistență ideii de garanție necesară și suficientă de valorificare a potențialului economic al acestor terenuri pentru aducerea la îndeplinire a scopului urmărit » Nerealizarea proiectului de dezvoltare urbană în termenul legal de 40 de ani trebuie sancționată civil cu repunerea în situația anterioară intrării în vigoare a legii.

Președintele României
circumstanțiază și natura sancțiunii
civile :

*“sanctiunea civilă ar fi trebuit să
fie revocarea, iar nu nulitatea, fie
ea și absolută. Revocarea
presupune întotdeauna cauze
ulterioare încheierii actului
juridic și un act juridic valabil
încheiat, pe când de esența
nulității este nerespectarea unei
condiții de validitate la momentul
încheierii actului juridic. În plus,
revocarea este specifică
liberalităților. Or, este evident
faptul că încălcarea interdicției de
vânzare, a interdicției de ipotecare
sau schimbarea destinației ar
reprezenta cauze ulterioare
emiterii hotărârii de transmitere a
proprietății, de natură a atrage
revocarea liberalității, iar nu
nulitatea absolută a acesteia.”*

#CCR

*119. Curtea reține că art. III alin. (1)
și (4) din legea criticată prevede o
transmitere gratuită sub condiție, în
sensul că stabilește interdicții de
vânzare, de ipotecare sau de
schimbare a destinației terenurilor
(transferul se realizează cu scopul ca*

terenurile să fie folosite exclusiv pentru desfășurarea activității specifice cu caracter de continuitate a Camerei de Comerț și Industrie a României) .... **Legea a reglementat aceste interdicții drept garanții pentru ducerea la îndeplinire a finalității urmărite prin transferul realizat.** Aceste garanții păstrează un just echilibru între interesul urmărit de legiuitor și cel al entității beneficiare a dreptului de proprietate

120. Așadar, transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege, în condițiile art. 44, 47 și 135 din Constituție, având în vedere obligația constituțională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică și de creare a cadrului favorabil valorificării factorilor de producție, sub condiția reglementării unor garanții necesare și suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit.

Precedente legislative: OUG 94/2002 ref transmiterea unui imobil cu titlu gratuit din proprietatea privată a statului în proprietatea Comitetului Olimpic Român:

Art. 1 (4) Dacă în termen de 10 ani Comitetul Olimpic Român nu realizează investițiile la care s-a angajat, respectiv construirea unei piste de atletism, a unui bazin de înot de dimensiuni olimpice și a unei săli de sport cu facilități de antrenament și reface, bunurile prevăzute la alin. (1) trec în proprietatea publică a statului.

Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.

7.

(7) Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului civil.
(senator Daniel Fenechiu)

Cererea de reexaminare:

- *Totodată, în aceeași idee a existenței unei garanții necesare și suficiente, considerăm că **procedura de repunere în situația anterioară** ar fi trebuit dezvoltată fie cu prevederi exprese care să permită ușor identificarea titularului sau titularilor acțiunii civile, instanței competente, termenelor procedurale, căilor de atac, **fie cu o normă de trimitere la o procedură de drept comun.***

			<i>Amendament adoptat cu majoritatea voturilor membrilor prezenți ai Comisiei juridice și ai Comisiei economice.</i>
--	--	--	--

Amendamente respinse la
Lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007
– Cererea de reexaminare a Președintelui României -
(L273/2020)

Nr. crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente respinse	Observații
1.	Art. III. - (3) Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, emite, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, hotărârea ~~prin care se transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate pentru~~ terenurile prevăzute la alin. (1) și, respectiv, în termen de 30 de zile de la data soluționării definitive a cererilor de revendicare, pentru terenurile prevăzute la alin. (2).	Art. III. - (3) Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, emite, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, hotărârea prin care se transmite cu titlu gratuit dreptul de proprietate pentru terenurile prevăzute la alin. (1) și, respectiv, în termen de 30 de zile de la data soluționării definitive a cererilor depuse în baza legilor reparatorii, pentru terenurile prevăzute la alin. (2). (senator Csaszar Karoly Zsolt)	<i>-amendament respins cu majoritate de voturi de membrii Comisiei juridice și de cei ai Comisiei economice</i>